

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący, urzędnik w grupie zaszerogowania AD 12, stopień 4, podnosi trzy zarzuty, z których pierwszy dotyczy niezgodności z prawem ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego (w szczególności art. 7 ust. 3) i w razie potrzeby niezgodności z prawem tego przepisu regulaminu pracowniczego.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro (Dz.U. L 162, str. 1).

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasad pewności prawa, równości traktowania oraz niedyskryminacji.

kową, włączając w to uszczerbek na zdrowiu, jakiego skarżący doznał pomiędzy dniem 1 listopada 2006 r. a dniem 31 grudnia 2006 r., jako rezultat niezgodnego z prawem postępowania Komisji i w tym zakresie stwierdzenie nieważności stwierdzających inaczej decyzji Komisji z dnia 12 stycznia 2007 r., z dnia 26 lutego 2007 r. i z dnia 20 lipca 2007 r.;

- Zasądzenie od pozwanego odsetek za opóźnienie w wypłacie wyżej wymienionych należnych kwot za okres od dnia 26 lutego 2007 r. do dnia zapłaty, w wysokości wyższej o 2 % rocznie od stopy głównych operacji refinansowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny za dany okres;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2007 r. — Strack przeciwko Komisji

(Sprawa F-118/07)

(2007/C 315/94)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Guido Strack (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: H. Tettenborn Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżącego zadośćuczynienia w wysokości 1 000 EUR za krzywdę, włączając w to uszczerbek na zdrowiu w okresie od dnia 8 września 2006 r. do dnia 7 października 2006 r., wyrządzonych mu przez to, że do tego ostatniego dnia Komisja nie zdołała wydać zgodnej z prawem decyzji w sprawie jego wniosku z dnia 7 marca 2005 r. o stwierdzenie, że jego choroba jest chorobą zawodową i uchylić w tym zakresie sprzeczne z tym decyzje Komisji z dnia 12 stycznia 2007 r., z dnia 26 lutego 2007 r. oraz z dnia 20 lipca 2007 r.;
- Zasądzenie od pozwanego odszkodowania w wysokości nie niższej niż 10 000 EUR za szkodę majątkową i niemajątkową

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi o odszkodowanie, skarżący wskazuje na fakt, że Komisja i Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) popełnili szereg błędów administracyjnych i dopuścili się niezgodnych z prawem działań w stosunku do niego w latach 2000-2006. Dotyczy to w szczególności jego środowiska pracy i mobbingu w miejscu pracy, traktowania jego 'whistle-blowing', sposobu w jaki były prowadzone postępowania w sprawie oceny i awansu, bezprawnego ujawnienia jego danych osobowych, utrudniania jego prób uzyskania wyjaśnień i dowodów na te naruszenia prawa, a także okoliczności towarzyszące bezprawnemu i spóźnionemu nadaniu biegu jego wnioskowi w oparciu o art. 73 i 78 regulaminu pracowniczego Urzędników Wspólnot Europejskich (regulamin pracowniczy).

Skarżący twierdzi, że pozwany naruszył w ten sposób normy dotyczące ochrony zdrowia, art. 255 WE, art. 1, 3, 8 i art. 41 i nast. Karty Praw Podstawowych, art. 8 i 13 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka, rozporządzeń nr 1049/2001 i nr 45/2001, art. 11a, 12, 22a, 22b, 24, 25, 26, 26a, 43, 45, 73 i 78 regulaminu pracowniczego, instrumentów prawnych, w oparciu o które utworzono OLAF, a w szczególności obowiązku staranności ciężącego na administracji i zakazu arbitralnego działania.

Skarżący wyrządzić miał tym samym szkodę majątkową i niemajątkową, ponieważ, jak pozwany przyznał w międzyczasie w ramach postępowania z art. 73 i 78 regulaminu pracowniczego, skarżący zachorował wskutek tych administracyjnych błędów i w końcu został inwalidą. Bezprawne i opóźnione przeprowadzenie powyższego postępowania wyrządziło mu dodatkową szkodę niemajątkową.